

[Kaj Poulsen]

sygdom osv. nu ryger ud i det, man har kaldt den sociale massegrav. Det ønsker regeringen og Det Radikale Venstre ikke at medvirke til.

Vi skal gøre vort til, at det bliver en hurtig behandling. Socialdemokratiet har kun stillet et par spørgsmål. Jeg har oven i købet spurgt formanden for udvalget, om det ikke var meningen, at vi snart kunne få gennemført nogle ting i udvalget. Nu er det kommet her efter påske. Socialdemokratiet har ikke ønsket, at sagen skulle trække ud, men hvis ministeren sørgede for at svare på nogle af de spørgsmål, der bliver stillet i udvalget, kunne det være, det gik lidt stærkere.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil gerne sige to ting i anledning af arbejdsministerens ord heroppefra. Den ene er, at vi intet ønske har om at trække dette her i langdrag. Vi ønsker denne lovgivning afskaffet, og kunne vi få et flertal til det, gjorde vi det nu. Vi har intet ønske om at stille nye spørgsmål under udvalgsarbejdet, for det er oplyst, at det, der her er lavet, er en dårlig lovgivning.

Jeg kan altså godt love ministeren, at vi ikke ønsker at trænere sagen.

Det andet, jeg vil sige, er, at det, ministeren kalder en myte, der nu skal aflives – dette, at lovgivningen ikke forhindrer kommunerne i at give et arbejdstilbud mere – ikke er en myte. Jeg kender konkrete eksempler ude fra nogle kommuner, men det er ikke lykkedes mig at få dem dokumenteret alle sammen, og jeg skal fortælle hvorfor. Mennesker, der er blevet arbejdsløse og har været det længe og har fået et arbejdstilbud, men så står i den situation, at de mangler nogle få timer, er slået ud. Det er mennesker, der er slået ud, vi her taler om, og de ønsker ikke at blive kørt igennem en eller anden mølle, hvor de med navns nævnelse, og hvad ved jeg, skal stå frem. Jeg har spurgt flere, om de ikke vil være med til det, fordi der bliver sagt, at det er en myte, at kommunerne ikke mere giver det andet arbejdstilbud. De tør ikke, hr. minister, de bryder sig ikke om at stå frem som arbejdsløse. Arbejdsløse har det faktisk ikke rart – heller ikke rart med sig selv. De burde stå frem og slås i stedet for, men de gør det altså ikke, og det er derfor, dette her ikke har været til at dokumentere. Men jeg kan forstå på ministeren, at det nu

nok heller ikke kun er en myte, dels fordi ministeren i betænkningen bemærker, at der intet er til hinder for, at kommunerne giver et arbejdstilbud mere, dels fordi han har skrevet en artikel, som han vil bede om at få optaget i Danske Kommuner, om, at man gerne må give et arbejdstilbud mere ude i kommunen. Derfor kan det jo ikke kun være en myte; så skal vi nu ikke aflive det ord i denne forbindelse og se at få det bedst mulige ud af denne lovgivning, selv om den er dårlig.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne sige til hr. Kaj Poulsen, at jeg fuldt og helt anerkender Folketingets ret til at bestemme arbejdstempot – det kunne jeg ikke drømme om at anfægte – det, jeg bare gerne ville have, er, at de ledige, som venter på, at de skal have efterbetalt deres dagpenge i henhold til den lovgivning, vi her har fremsat forslag om, ved, hvor ansvaret er placeret for, at de ikke har fået dem endnu, nemlig hos de oppositionspolitikere, der har ønsket at forhale denne sag i stedet for hurtigt at ekspedere den i januar måned 1987 som den opfejnning efter et forlig, det i virkeligheden var. I øvrigt skal jeg svare på alle de spørgsmål, der bliver stillet, så hurtigt som overhovedet muligt, men de ledige skal vide, hvor ansvaret ligger for, at de ikke har fået deres penge endnu.

Dernæst vil jeg gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at jeg har efterlyst de konkrete eksempler på og dokumentation for kommunernes ændrede praksis. Jeg har ikke ønsket at få navn på de arbejdsløse, men jeg har ønsket at få navn på de kommuner, der måtte have ændret praksis. End ikke dette har jeg fået: Det er grunden til, at jeg kalder det myter.

Når jeg så alligevel siger, at jeg vil bidrage til at aflive de myter, er det faktisk netop i erkendelse af, at ministeren er en tjener for Folketinget. Når der hos medlemmer af Folketinget og medlemmer af arbejdsmarkedsudvalget er et ønske om, at det bliver præciseret i svarene og i betænkningsbidraget, at praksis ikke er ændret – uanset at jeg ikke har set ét eneste eksempel på dokumentation – er jeg så meget tjener i forhold til Folketinget, at jeg gerne bidrager med indlæg i betænkningen og med artikler i Danske Kom-